

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Айтос, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мария Й. Дучева

при участието на секретаря Яна Анг. Петкова
като разгледа докладваното от Мария Й. Дучева Гражданско дело № 20212110100746 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от И.К. М., ЕГН *****, постоянен адрес в *** чрез адв. С.Н. , съдебен адрес: *** срещу „Б.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от А.И.Т. - Изпълнителен директор.

В молбата се твърди, че в периода 08.05.1995 г. - 01.05.2013г. и 24.04.2017 г. - 11.05.2021 г. ищецът е работил по трудово правоотношение с ответното дружество по силата на сключен между страните трудов договор №169/24.04.2017 г. по силата на посочения тр.договор ищецът заемал длъжност „***“, код по НКПД ***, НКИД ***, а считано от 27.09.2019 г. - длъжност „***“, код по НКПД ***, НКИД ***.

За заеманата от ищеца длъжност, със сключения трудов договор е уговорено брутно месечно трудово възнаграждение в размер на 2 336,00 лв., включващо основно трудово възнаграждение от 2 000,00 лв., и допълнително трудово възнаграждение по чл.12, ал.1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата за придобит трудов стаж и професионален опит, в размер на 0,8% за всяка година придобит трудов стаж, който към датата на прекратяване на трудовото правоотношение е 21 г. 7 мес. 10 дни, и се равнява на 336,00 лв.

Трудовото правоотношение между работодателя и работника било прекратено със Заповед на работодателя №94/13.05.2021 г. на основание чл.328, ал.2 от КТ, считано от 11.05.2021 г.

В периода от 01.01.2021 г. до прекратяване на трудовото правоотношение между страните (11.05.2021г.), трудовите възнаграждения, макар и начислявани

съобразно закона, били изплащани само частично и с голямо закъснение, като част от тях все още не са изплатени. Понастоящем дружеството дължи заплащане на сумата от 9 113,31 лв., представляващи сбора от начислени, но неизплатени трудови възнаграждения, както следва:

· Неизплатен остатък от трудово възнаграждение за м. Януари 2021 г. общо в размер на 1 812,70 лв., от които работодателят е изплатил чрез банков превод 1087,62 лв. на 25.03.2021 г., видно от приложеното извлечение от банкова сметка за период 01.01.2021 - 30.06.2021 г. . Неизплатеният остатък е в размер на 725.08 лв., отразен в извлечение от ведомости за м.Януари 2021 г. като „ безкасово преведена чиста сума^о, каквато, въпреки, че е начислена от работодателя като остатък за получаване, не е изплатена,

Неизплатен остатък от трудово възнаграждение за м. Февруари 2021 г., общо в размер на 1 812,70 лв., от които работодателят е изплатил чрез банков превод 1 087,62 лв. на 06.04.2021 г. Неизплатеният остатък е в размер на 725.08 лв.

Неизплатен остатък от трудово възнаграждение за м. Март 2021 г., общо в размер на 1 812,70 лв., от които работодателят е изплатил чрез банков превод 1 087,62 лв. на 28.04.2021 г. Неизплатеният остатък е в размер на 725.08 лв. , съгласно извлечение то ведомост за м. Март 2021 г.

Неизплатено трудово възнаграждение за м. Април 2021 г., общо в размер на 1812.70 лв.. което и до настоящия момент не е изплатено, съгласно извлечение то ведомост за м. Април 2021 г.

Неизплатено трудово възнаграждение за м. Май 2021 г., за 3 отработени дни в размер на 319,88 лв., ведно с обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ в размер на 2 102,40 лв., обезщетение по чл.224 от КТ за неизползван годишен отпуск (27 дни) в размер на 2 703,09 лв., или общо начислени за м. Май 2021 г. трудово възнаграждение и обезщетения - 5 12537 лв.

Въз основа на изложеното ищецът счита,че за него е налице правен интерес и моли съда да постанови решение, съгласно което на основание чл.128 т.2 КТ да бъде осъдено „Б." АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от А.И.Т. - Изпълнителен директор, да заплати на ищеца И.К. М., ЕГН *****, с постоянен адрес в ***, сумата от 4 307,82 лв., представляваща сбора от начислени и неизплатени нетни трудови възнаграждения за периода периода м. Януари 2021 г. (725,08 лв.), м. Февруари 2021 (725,08 лв.), м. Март 2021г. (725,08 лв.), м. Април 2021 г. (1812,70 лв.), и м. Май 2021 г. (319,88 лв. за 3 отработени дни), както и дължимо обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ в нетен размер от 2 102,40 лв., а на основание чл.224 от КТ - обезщетение за неизползван годишен отпуск (27 дни) в нетен размер от 2 703,09 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба, до окончателното ѝ заплащане, ведно със законната лихва за забава в размер на 219,92 лв., за периода на забава, считано от датата, от която всяко плащане е било изискуемо, до 23.08.2021 г. Ищецът претендира също така да му бъдат присъдени сторените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника по делото.

В о.с.з. ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.Н.. В първото открито заседание адв.Н. поддържа предявените искове и претендира постановяване на неприсъствено решение по спора, предвид неявяване на ответника.

Ответното дружество, също редовно призовано за о.с.з. лично чрез управителя, не е изпратило надлежно упълномощен свой процесуален представител, нито е депозирал др. писмено становище. Същевременно, при редовно призоваване, по реда на чл. 131 ГПК, страната не е направила и искане за разглеждане на делото в нейно отсъствие.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразявайки исканията и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Решаването на настоящия правен спор чрез неприсъствено решение, в хипотезата на чл. 238,ал.1 ГПК - по искане на ищеца, изрично заявено и поддържано в о.с.з., е допустимо и основателно, съобразно предпоставките на закона и предвид процесуалното бездействие на ответника, който и не се явил в проведеното съдебно заседание, без да сочи уважителни причини, нито е изразил процесуално становище за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Липсата на валидно извършено и обвързващо за съда оспорване на предявените искове, с подаването на отговор от ответното дружество, в законоустановения срок по ГПК, субсумира неговото процесуално бездействие, като страна в процеса. Последното се интерпретира от ищеца, чрез упражнено от неговия пълномощник процесуално искане за постановяване на неприсъствено решение, което според съда е допустимо и основателно. Допустимостта на неприсъствено съдебно решение, в конкретния случай, се обосновава именно от непредставянето на писмен отговор от ответницата в законоустановения срок по чл. 131 ГПК, след редовно връчване на съдебните книжа, както и неявяването на ответната страна лично или на нейн упълномощен процесуален представител, в първото по делото открито съдебно заседание, въпреки редовното призоваване и при липсата на направено искане, делото да бъде разгледано в нейно отсъствие. С това са осъществени правните предпоставки за постановяване на такова решение по спора, предвидени в разпоредбата на чл. 238,ал.1 ГПК.

Едновременно с това налице е и кумулативно изискуемата предпоставка по чл.239 от ГПК, т.к. на ответника е указано с връчването на исковата молба /в придружаващото я съобщението са съдържими тези разяснения/, както и изрично в приложеното към него разпореждане на съда, какви са последиците от непредставяне на писмен отговор в срок и неявяването в първото съдебно заседание, без да е направено искане за разглеждането му в негово отсъствие, обосноваващи правната възможност да бъде постановено неприсъствено решение по искане на ищеца. От друга страна, в конкретния случай отсъстват и

процесуалните пречки, указани в чл. 324, чл.334 и чл.339 ГПК, с оглед правната квалификация на предявените иски, заявени в условията на обективно, кумулативно съединяване – стриктно процесуално обсъдени.

Съдът е квалифицирал предявените иски, с правно основание чл.128, ал.2 КТ, чл.220, ал.1 КТ, чл.224, ал.1 КТ и по чл.86 ЗЗД.

По същество –налице е и последната законова предпоставка за постановяване на неприсъствено решение, а именно : искът е вероятно основателен с оглед посочените в Исковата молба обстоятелства и представените писмени доказателства.

В подкрепа на фактическите си твърдения, въведени с исковата молба, ищецът е представил и съотв. приети са по делото писмени доказателства, неоспорени от ответника, а именно: трудов договор №169/24.04.2017 г; трудова книжка; Заповед №94/13.05.2021 г.;извлечение от банкова сметка за период 01.01.2021 - 30.06.2021 г.; извлечение от ведомост за м. Януари и м. Февруари 2021 г.;извлечение от ведомост за м. Март и м. Април 2021 г; извлечение от ведомост за м. Май 2021г.; Вх.№21057000/31.05.2021 г. по заявление до Дирекция „Инспекция по труда" - гр. Б.; извлечение от ТРРЮЛНЦ . Също така по делото беше допусната и извършена съдебно-икономическа експертиза, заключението по която не е оспорено от ответника.

Въз основа на същите, съдът приема, че между страните е възникнало валидно трудово правоотношение, което е било прекратено едностранно от ответника-работодател, без да бъдат спазени законовите срокове за предизвестие. Също така на ищеца –работник не са били изплатени дължимите трудови възнаграждения.

При липса на оспорване и релевиращи своевременно, годни правоизключващи или правопогасяващи възражения от ответника, може да се направи извод за вероятната основателност на предявения иск. С тези съображения, предвид паричния характер на вземането, вероятно основателна е и претенцията за лихви. За да направи тези изводи, съдът съобрази правилата за разпределяне на доказателствената тежест, вменена на ответника и указана му с доклада по делото, който следва да доказва положителния факт на изпълнението. Изложените аргументи, дават основание за уважаване на иска – изцяло, досежно всяко от вземанията, в хипотезата на неприсъствено решение.

Съобразно изхода на спора и цялостното уважаване на иска, разноските направени в настоящото производство, се дължат от ответника в пълен размер, така както и са били направени, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, като последния бъде осъден да заплати на ищеца доказаната сума на разноските- 600 лв. за адвокатско възнаграждение.

На следващо място ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на АРС ДТ съразмерно на цената на иска- в размер на 364,53лева, както и 180,00 лв. за експертиза.

Водим от изложените съображения и на основание чл.239, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 128, ал.2 КТ „Б.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от А.И.Т. - Изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ на И.К. М., ЕГН *****,** постоянен адрес в ***, **сумата от 4 307,82лв./ четири хиляди триста и седем лева и 82ст./**, представляваща сбора от начислени и неизплатени нетни трудови възнаграждения за периода м. Януари 2021 г. , м. Февруари 2021 , м. Март 2021г. , м. Април 2021 г. до 11-ти Май 2021 г. , **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от последното число на месеца , за който се дължи възнаграждението до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 220, ал.1 КТ „Б.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от А.И.Т. - Изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ на И.К. М., ЕГН *****,** постоянен адрес в ***, сумата от **2 102,40 лв./ две хиляди сто и два лева и 40ст./**, представляваща обезщетение за неспазено предизвестие, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на прекратяване на трудовия договор-11.05.2021г до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 224, ал.1 КТ „Б.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от А.И.Т. - Изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ на И.К. М., ЕГН *****,** постоянен адрес в ***, сумата от **2 703,09 лв./ две хиляди седемстотин и три лева и 0,9ст./**, представляваща обезщетение за 27дни неизползван платен годишен отпуск (20дни за 2020г и 7дни за 2021г), **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на прекратяване на трудовия договор-11.05.2021г до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на осн.чл. 78, ал.1 ГПК „Б.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от А.И.Т. - Изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ на И.К. М., ЕГН *****,** постоянен адрес в *** сумата от **600лв. /шестотин лева/ разноски** по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на осн.чл. 78, ал.6 ГПК „Б.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от А.И.Т. - Изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ** на по сметка на **Районен съд-Айтос** държавна такса в размер на **364,53лв/** триста шестдесет и четири лева и 53ст./ и **180,00 лв./сто и осемдесет лева/** за експертиза.

Решението не подлежи на въззивно обжалване.

На основание чл.240, ал.1 от ГПК препис от решението да се връчи на ответника, който в 1-но месечен срок, от получаването, може да поиска неговата отмяна от ОС-Б., в случай че е бил лишен от възможността да участва по делото.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____